

שהוא ו"ו כפולה גי' י"ב, וז"ש ו' ו' פָּלִיל א' ב' ו"ו שהם גי' י"ב הם כוללים את מזל השמיני שהוא אות א' לפי שהוא מקבל מהם וא"כ ו"ו הרומז לי"ב תיקונים כולל את ה-א' שהוא מזל העליון, וְלֹא פָּלִיל ה"ו (ס"א ה"י) ושלא יעלה על דעתך שמזל השמיני אינו כלול בכלל הי"ב תיקונים ונשאר ה"ו תיקונים בלבד דהיינו י"א תיקונים, אלא כל הי"ב תיקונים כוללים במזל השמיני וגם המזל הי"ב כלול

• בו •

סדר המשכת המוחין דאו"א שנמשכים ממו"ס למזל השמיני וממנו למזל הי"ג וממנו לאבא וממנו לאמא

א' אָזִיל לְאֶלֶף ומסביר סדר השתלשלות המוחין לאו"א ואומר, מזל השמיני שהוא א בצורת יו"י הולך ממשיך ומוליך המוחין למזל הי"ג שהוא ג"כ א [107]. אל"ף אָזִיל ליו"ד מזל הי"ג שהוא א ממשיך ומוליך המוחין לאות

אור הרשב"י

(בשער א"א פט"ו) [לפנינו בשער י"ט פ"ח] כי או"א עלאין שניהם כלולים באות יו"ד מליאה, שהיו"ד פשוטה הוא אבא עלאה, והו"ד דמלוי היו"ד היא אימא עלאה, וז"ל: ולפי שאימא גדולה לאין קץ מאבא, לג' בחינות וכו', ולכן נמצא כי אימא יצאתה עתה טמירא ומלובשת תוך אבא, ולכן לכל אלו הסיבות כולם הגו' נקראים שניהם אבא או חכמה לבד, כי היא לא נגלית כלל, ולכן שניהם יו"ד שבשם, כי ו"ד גי' י' וצורתה ה', הרי כי אימא נעלמת תוך היו"ד, ואינה.

[107] עיין מ"ש רבנו (בשער הנסירה פ"ג) וז"ל: אמנם אין כח מוח עלאה עצמו יורד עד או"א, כי גדלה מעלתו עד מאד, אבל זה המוח דא"א כל גילוי הוא בדיקנא דא"א, כמבואר במקומו, ושם נתבאר כי יש שני מזלות, מזל הח' ומזל הי"ג, והם זכו"ן, ומהח' שהוא זכר נשפע כח באבא, ומהי"ג שהוא נקבה משם נשפע כח באימא, ולכן זה המוח העליון משפיע על ידי הדעת שבו, שהוא מזל הח', אל מזל הי"ג, ואח"כ לוקחים אותם המיפה או"א יע"ש. ועיין מ"ש רבינו ז"ל

הלימוד היומי

י' פשוטה של יו"ד מלאה שהיא אבא עילאה, יו"ד אָזיל ליו"ד ועתה מאות
 י' שהוא אבא הוא ממשיך ומוליך את המוחין לאמא עילאה שהיא ו"ד דמילוי הי"ד
 שהוא גימ' י', דְּסָתִים מְכַל סְתִימִין שאמא עילאה סתומה ונעלמת
 בתוך אבא, ומסביר כיצד אנחנו יודעים זה, ואומר, דְּלֹא מִתְחַבְּרֵן בֵּיהּ
 ו"ד כי אותיות ו"ד נחשבות כאילו אינן מתחברות ביו"ד דאבא שהרי כאשר אומרים
 אות י' לא מרגישים באותיות ו"ד והן נעלמות בה וא"כ אות יו"ד מלאה כוללת לאו"א.
 וְיִי כַד לֹא נְהִיר י' בו"ד אוי לעולם כאשר אות הי"ד שהיא אבא
 אינה מאירה באותיות ו"ד שהם אמא.

כאשר חוטאים למטה מסתלקת אות י' דאבא מה-ו"ד דאמא

כַּד אֶסְתַּלֵּק י' מִן ו"ד בְּחֻבֵי עֲלָמָא וזה קורה כאשר בני אדם
 חוטאים למטה ואז בגלל עוונות הדור מסתלקת אות הי' דאבא מן הו"ד דאמא,

אור הרשב"י

עילאה, שהיא ו"ד דמלוי הי"ד שגימ' יו"ד,
 דסתים מכל סתימין כאמור בדברי רבנו ז"ל
 שאימא עילאה טמירא ומלוכשת תוך אבא.
 דלא מתחברן ביה ו"ד כי בהזכרת הי"ד (או
 חכמה) נעלמה תוך הי"ד ואינה נזכרת, כי
 לא נגלית כלל. וזהו שאמר ולא מתחברן
 כאילו אינה מחוברת ביה ביו"ד (האותיות)
 ו"ד.

נזכרת רק י' פשוטה שהוא אבא, יעויין שם.
 והנה כאן בא לפרש סדר המשכת המוחין,
 וזהו שאמר אל"ף שהוא מול העליון, שהוא א'
 שצורתה יו"י אזיל לאל"ף ממשיך המוחין
 לאל"ף שהוא מול התחתון, שהיא ג"כ א'
 בצורת יו"ד. אל"ף שהוא מול התחתון אזיל
 ליו"ד שממשיך המוחין ליו"ד פשוטה שהוא
 אבא עילאה יו"ד שהוא אבא עילאה אזיל
 ליו"ד שממשיך המוחין ליו"ד שהיא אימא

הלימוד היומי

עֲרִייתָא דְכֻלָּא אֲשֶׁת־כַּח ואז ערות הכל מתגלה דהיינו שיסודות דאו"א
 מתגלים, **עַל דָּא כְּתִיב** ועל זה נאמר (ויקרא יח) **עֲרוֹת אָבִיךָ לֹא**
תִּגְלֶה ערות "אביך" תיבת אביך כוללת אבא ואמא עילאין כי אמא כלולה באבא.
וְכֹד אֲסִתְּלִיק יו"ד מִן הָ"א, וכאשר מסתלקת אות י' שהוא יש"ס מן
 ה' שהיא תבונה, והענין הוא כי אות ה' כוללת את ישו"ת כי אות ה' ראשונה שבשם
 הוי"ה יש לה בקרן זוית שלה אות י' כזה **וְ** שהוא בחינת יש"ס ואות ה' היא תבונה
עַל דָּא כְּתִיב ועל זה נאמר **וְעֲרוֹת אָמְךָ לֹא תִגְלֶה אָמְךָ**
הִיא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ פירושו ישו"ת שהוא בסוד אמא דכללות דהיינו
 כמו שראינו למעלה הסתלקות אבא מאמא בתיבת אביך גם כאן רומז על הסתלקות יש"ס
 מתבונה. **אָמְךָ הִיא וְדָאִי** וראיה ששניהם נקראים אמך ודאי ונקראים בינה
 והוא כמש"כ, (משלי ב) **כִּי אִם לִבְיַנָּה תִקְרָא** לתבונה תתן קולך **וְגו'**
 דהיינו שיש"ס שהוא הבינה יתן קולו לתבונה.

פְּרָקָא תְּלִיתָא

מפרש תשעה תקוני דיקנא דז"א

פְּרָקָא תְּלִיתָא תְּשַׁע תְּקוּנֵי יְקִירִין אֲתַמְסְרוּ
לְדִיקְנָא תשעה תיקונים יקרים ומכובדים נמסרו מא"א לז"א, ואמר

"אתמסרו" כיון שתשעה תיקונים תחתונים של י"ג תיקוני דקנא דא"א יורדים ומאירים

הלימוד היומאי

תמיד בתשעה תקוני דיקנא דז"א לכן אמר בלשון מסירה דהיינו שנמסרו מסירה גמורה

מא"א **כָּל מָה דְּאַתְּטַמֵּר וְלֹא אֶתְנַלְיִיא עֲלָאָה וַיְקִירָא**

אַשְׁתַּכַּח כל דבר שהוא נעלם וטמיר ולא מתגלה לעולם נמצא שהוא חשוב ועליון

ידוע כי בשיר השירים לא נזכר הדקנא דז"א מפני חשיבותו אלא רק נרמז בפסוק לחיו

כערוגת הבושם • (וְהוּא) **וְהָא** (ס"א דִּיקְנָא) **נְנִיזִיה** (ס"א יְקִירָא) **קִרָא** ואכן

גזו הפסוק את דקנא דז"א מחמת גודל חשיבותו וגילה רק רמז באומרו "לחיו כערוגת

הבושם" •

התיקון הראשון דדיקנא דז"א הנקרא "ארך"

תִּיקוּנָא קַדְמָאָה דְּדִיקְנָא התיקון הראשון דדיקנא דז"א, **נִימִין**

עַל נִימִין מְקָמֵי פְתַחא דְּאַדְנִין שערות על שערות

יוצאות לפני נקב האזניים כי משם כנגד נקב האזניים יוצא התיקון והוא כעין התיקון

הראשון דא"א **עַד יִישָׂא דְּפּוּמָא** ונמשך ומתפשט עד ראש הפה דהיינו

ראשי השפתיים משני הצדדים •

תיקון השני דדיקנא דז"א הנקרא "אפים"

(תְּנִינָא) התיקון השני **מִיִּישָׂא הָאֵי, עַד יִישָׂא אַחְרָא**

אַשְׁתַּכַּח התיקון השני דדיקנא דז"א הן כל השערות שסביבות

השפתיים בין השפה העליונה בין השפה התחתונה כל הנמצא מראש השפה מצד ימין

עד ראש האחר שבצד שמאל •

הלימוד היומי